

Uirido Johanni Profic. Johannes Coccejus
Vir clarissime, Domine observande,

99

fol. 55.

Tamquam gestit animus aliquid ad te literarum dare, quibus significarem, quanti faciam, quod tibi innotuerim. Merebatur id summa humanitas tua, qui per varios amicos meos sapius me salutari, benevolentiamque mihi tuam declarari volueris. Impellebat me admiratio eruditionis tuae. Et proposito exequendo, quae haecenus defuit, nunc data est occasio. neque enim debuit, sine literarum familiariori alloquio, te adire libellus hic, qui his diebus ex Myleto meo erupit: quem, quocumque, ita recipias, ut ab certimatore tui profectum, receptum ita judices, ut nec veritati amicum, si forte, officere, nec ea, ubi non affectus fuerit, cavere permittas. Certè enim tuum est in hoc negotio veritatem clarissimam facere, qui eam & prophanae & ecclesiasticae Historiae cognitionem, sacrarumque literarum peritiam, itaque subactum judicium habes, ut melius quam quivis alius ea dere differere possis. Meum certè nihil nisi voluntatem sacras literas illustrandi consensumque, cum orthodoxa ecclesia laudari, aut potius probari volo. Magnus, ut ajunt, est vir ille, cujus sententia à nostra dissidet. quem tamen non possum mihi persuadere seriò id spectasse, quod quidam volunt, ut Apoca non sit Antichristus. Potius est, ut credam, voluisse ipsum ostendere, quo loco is, tanquam Antichristus, habendus sit, qui nihilo melioribus encomiis in s. literis afficiatur, quam quibus Cajus aut quivis alius Impius, Idololatra, Tyrannus, Imposter, affici potuerint. si tamen alia mens ipsius est, *ἀγίος προφήτης τῷ ἀληθείας.* Ego cum magno isto viro litigare non volui, quod quovis tempore mihi licebat, quid in istis sacris textibus dici poterem, exponere visum est. Si alius aliter judicat, praestare non possum. comparet dicta, lector, & verum vincat. Tu verò, vir clarissime, si me judicii tui certiore feceris, maximo me affeceris beneficio. Vale & bene literarum perenna.

Clar. Tuae
observantissimus,
Johannes Coccejus.

Dab. d. 11 Jun.

1641.

